

Hoe gaat het met jou?

(159)

Onze tweede zoon (we hebben er 3) verblijft vaak in Hongarije bij zijn vriendin. Heel soms bel ik hem. Ik wil hem niet teveel lastigvallen. Iets met loslaten en zo.

Deze week had ik hem al eerder gesproken, omdat ik problemen had met het programma waar ik mijn designs mee maak. Het is een oud programma, maar zo waardevol voor me.

Elke keer liep het vast en ik moest zelfs uitwijken naar mijn oude, trage laptop. Dat frustreerde me zo, dat ik toch zoonlief vroeg er eens naar te kijken. Zo grappig, hij neemt dan mijn laptop over. Vanuit Hongarije. Ik mag dan digitaal vaardig zijn. Dit blijft toch een tikkie raadselachtig hoe dit kan.

Ook hij, een echte ICT-expert kreeg het niet gemaakt. Ook manlief had de oplossing niet. En ik moest nog een heleboel gedichten overzetten. Wat nu? Zucht! Het ging lichamelijk al niet zo lekker, maar nu werd het nog vervelender.

Totdat ik gisteren een idee kreeg. Ik installeerde het lettertype waar het programma op vastliep opnieuw en dat was de oplossing. Enthousiast apte ik zoonlief of ik even mocht bellen. Dat kon en mocht.

Euforisch vertelde ik dat ik de oplossing had gevonden. Hij was net zo blij als ik (op zijn manier). Ik was stuiterend van geluk. Wat daarna gebeurde, roerde me tot tranen. Mijn zoon zei dat zijn vriendin iets tegen me wilde zeggen. Ik was verbaasd. Meestal communiceren we via Messenger.

Weet je wat ze zei? 'Hoe gaat het met jou?' En dat terwijl ze Hongaarse is en geen woord Nederlands spreekt. Ze had dit speciaal voor mij geleerd. Ik kon er niets aan doen. Ik was helemaal ontroerd. Wat lief van haar! Je snapt dat mijn dag meteen goed was. Dit zijn van die dingen die ik mijn hart bewaar!

Hou je haaks!

Annet van Ballegooijen, 05072024